

INHOUD

1. Voorwoord	2
2. “Voices”	4
3. Gedicht	5
3.1 Vrede	5
3.2 Artık Sana Şiir Yazmayacağım	6
4. Thema	7
4.1 Türkiyenin AB konusu	7
4.2 Kleur bekennen.....	10
4.3 Multicultureel opgroeien	11
5. Nuttig om te weten.....	13
5.1 Islam	13
5.2 Begrippen uit het verenigingsleven	18
5.3 Verschil tussen een feitelijke vereniging en een vzw.....	19
5.4 Geschiedenis van Gent.....	21
6. Bulgarije.....	25
7. Leden: Opré Roma vzw.....	26

COLOFON

Federatie van Zelforganisaties in Vlaanderen vzw
Tolhuislaan 84 A
9000 GENT
Tel 09 235 26 30
Fax 09 235 26 39
e-mail: FZO.VL@skynet.be

redactieraad : Saban Gök, Mavambu Mavangu, Orhan Akdeniz, Ridvan Can

verantwoordelijke uitgevers : Mavambu Mavangu en Ridvan Can

Lay-out en vormgeving: Mustafa Sönmez en Ridvan Can

De auteur is verantwoordelijk voor de inhoud van zijn bijdrage

1. Voorwoord

Beste lezers,

2002 is voorbij. Voor FZO-VL was dit een heel belangrijke jaar. Als voorzitter ben ik gedurende mijn voorzitterschap tot enkele vaststellingen gekomen.

Graag zou ik van deze gelegenheid gebruik willen maken om jullie attent te maken op twee fundamentele conclusies die ik heb ervaren. Als voorzitter is het mijn opdracht om de gevoelens en bedenkingen van onze leden te signaleren.

Dat het verenigingsleven een maatschappelijke functie heeft kan door weinigen worden tegengesproken. Als wij het doel van het middenveld allen erkennen, moeten wij de zelforganisaties dan niet in die mate ondersteunen dat zij blijvend gemotiveerd worden om hun doelstellingen te verwezenlijken en hun achterban bij de actuele maatschappelijke onderwerpen zo actief mogelijk te betrekken?

In de realiteit echter moet ik, als voorzitter van een overkoepelende organisatie, vaststellen dat dit niet altijd het geval is. Vele verenigingen zitten met een onvoldaan, ontevreden gevoel. Er heerst, weliswaar soms subjectief, een sfeer van niet au serieux genomen te worden.

Sommigen hebben het gevoel dat zij inhoudelijk niet erkend worden, anderen bestempelen zichzelf soms als tweederangs.

Keer op keer wordt veel energie, tijd, vrijwilligerskracht en eigen middelen geïnvesteerd bij het opzetten van een activiteit of project. Vaak wordt ondervonden dat zij maar aanspraak maken op een te verwaarlozen middelenondersteuning. Dit hoeft niet noodzakelijk betrekking te hebben op financiële middelen. Dat sommige zelforganisaties hierdoor minder actief worden en ook wel eens afhaken hoeft volgens mij geen betoog.

In naam van alle zelforganisaties vraag ik alle mogelijke ondersteuningsinstanties hiermee rekening te houden. Laten wij echter allen het maatschappelijk belang, functie en potentiële bijdrage van het middenveld hierbij niet vergeten.

Het is zeer moeilijk, bijna onmogelijk, om alle zelforganisaties met hun doelstellingen, projecten en activiteiten onder één noemer te plaatsen. Algemeen zou men kunnen stellen dat zij allen actief zijn rond maatschappelijke aspecten van onze samenleving. Elke vereniging poogt haar leden en achterban iets bij te brengen.

Door hun ervaringen en bedrijvigheden komen zij tot vaststellingen die soms van een bepaalde meerwaarde kunnen zijn voor de beleidsmensen. Vandaag heeft iedereen de mond vol rond het betrekken van de doelgroep bij het beleid. Toch stellen wij soms vast dat er weinig of geen feed-back is vanuit het allochtoon verenigingsleven. In de realiteit verloopt de dialoog en interactie tussen het allochtoon middenveld en beleid niet naar behoren. Uiteraard is het niets steeds het geval dat zij niet gehoord worden. Vaak zien wij dat de zelforganisaties niet goed op de hoogte zijn hoe zij op een adequate wijze hun ondervindingen wereldkundig kunnen maken.

Elke stad of gemeente heeft wel degelijk een structuur in het leven geroepen om dit op te vangen. In Gent bestaat bijvoorbeeld het Forum van Etnisch Culturele Minderheden. Momenteel wordt de structuur en werking van het Forum grondig onder de loep genomen. Deze zal aangepast worden rekeninghoudend met praktische zaken. Wat FZO-VL betreft is dit een belangrijke stap in de goede richting.

Het beleid mag zich echter niet enkel focussen op structuren. De nodige aandacht moet ook geschonken worden aan inhoudelijke aspecten. Er moet rekening gehouden worden met de voorstellen en signalen vanuit het georganiseerd allochtoon middenveld. Er moet een situatie gecreëerd worden waarin zelforganisaties ondervinden dat ze een belangrijke functie te vervullen hebben in de hedendaagse samenleving.

Op die manier kan enkel de vicieuze cirkel, waarin wij ons vandaag bevinden, doorbroken worden. Zelforganisaties zijn actief - zij bouwen een know-how op - zij zijn bereid om dit mee te delen - maar kunnen dit niet, of weten niet hoe het moet - er wordt weinig of geen rekening gehouden door het beleid. Zolang deze niet kan doorbroken worden is een degelijke communicatie en een opbouwende verstandhouding een werk van zéér lange adem.

FZO-VL heeft alvast voorgenomen om de nodige aandacht te schenken aan deze punten. In 2003 zullen deze punten in ieder geval hoog op onze agenda staan.

Als FZO-VL hopen wij dat dit voor het nieuwe jaar alvast ook een voornemen zal zijn voor de beleids mensen.

Als slot wil ik in naam van ons bestuur en personeel jullie allen een gezond, gelukkig en succesvol 2003 wensen.

Saban Gök
Voorzitter FZO-VL

2. “Voices”

Voices is een driemaandelijks publicatie van FZO-VL.

Hierdoor hebben de aangesloten leden de mogelijkheid om hun ideeën, activiteiten, opvattingen,... bekend te maken bij een breder publiek.

Dit betekent echter niet dat niet aangesloten verenigingen of individuen geen bijdrage zouden kunnen of mogen leveren. Als pluralistisch en democratisch ingestelde federatie willen wij zoveel mogelijk stemmen (voices) laten horen. Ook al zijn het niet steeds de onze.

Alle onderwerpen die in meerdere of mindere mate in de interessesfeer van onze doelgroepen liggen mogen aan bod komen. Bij deze zijn al onze lezers en geïnteresseerden uitgenodigd.

De bijdragen kunnen ook in andere talen worden gepubliceerd.

Mensen die naast het schrijven ook intensiever met de publicaties willen bezig zijn kunnen zich ook kandidaat stellen tot het zetelen in de redactieraad.

Zijn er overtuigden. Jullie kunnen zich richten tot:

FZO-VL – redactieraad
Tolhuislaan 84 A – 9000 GENT
Tel 09 235 26 30
Fax 09 235 26 39
e-mail: FZO.VL@skynet.be

Ridvan Can
Directeur FZO-VL

3. Gedicht

3.1 Vrede

VREDE

Vrede voor alle mensen,
dat is wat velen wensen.
Leven hier op deze aarde,
dat heeft voor velen zijn waarden.

Rijkdom en voorspoed,
Liefde als je het zoekt.
Blijdschap en vrede,
laten we met elkander delen.

Vrede voor ieder mens op aard,
dan is dit leven heel veel waard.
Samen staan we heel erg sterk,
en bidden daarom thuis of in de kerk.

3.2 Artık Sana Şiir Yazmayacağım

Arzu Kaya URANLI

Artık sana şiir yazmayacağım
İnsanın insana hasret olduğu çağ bu
Dört yanımız yalnızlık
Ve ciğerimizdeki hava kadar kirli
Belleğimizdeki anı
Yüreğimizdeki acı
Kirliliğin icimize işlediği çağ bu
Adam olma cabasının para kazanma hırsına yenildiği
Aracların amaç olduğu
Barış diye bağırıp da savaşanların kazandığı
Öldürmenin madalya takıp dolandığı
Kardeşin kardeşe düşman olduğu çağ bu
Umut, bomba gürültülerinden sessiz
Sevgi, kavgalardan, yalnızlıktan ,açlıktan yorgun
Nezaket bir köşede kırgın
Maddenin feth ettiği, maneviyatın cile Çektiği çağ bu
Artık sana şiir yazmayacağım
Kendimle barışmadan
Savaşlar durmadan
Açlar doymadan,
Acılar dinmeden
Artık yazmayacağım dünyam temizlenmeden
Nasıl kayıtsız yaşatabilirim ki aşkını
Artık sana şiir yazmayacağım

4. Thema

4.1 Türkiye'nin AB konusu

“Ya refah ve demokrasiye ulaşmış bir Avrupa toplumu ya da içine kapanmış, otoriter doğu toplumu” ikilemi ne kadar doğru ve geçerlidir?

Türkiye'nin AB'ye girmesinin tartışması tabii ki bu kadar siyah-beyaz değildir.

Bu bağlamda AB'nin ne olup ne olmadığının kısa bir sorgulamasını yapmakta yarar görüyorum. Önce kısaca AB'nin tarihine bakmak lazım. İkinci Dünya savaşından sonra Avrupa'da sulh ve barışa ihtiyaç vardı, arka arkaya gelen Birinci ve İkinci Dünya

Avrupa'da büyük Bu barışcıl ancak çıkarları yaratılacağı

savaşları hep başladı ve hasar verdi. atmosfer ekonomik birleştirerek

düşüncesiyle, Avrupa Kömür Çelik Birliği 1951 yılında kuruldu. ABD ve Avrupa Sermayesinin 1954 yılında oluşturduğu Bilderberg komisyonunun kararı doğrultusunda 1957 yılında Roma Anlaşması ile oluşturuldu. AB'nin oluşturulmasına karar verenlerin sermaye olduğu ortadadır. Küresel ve bölgesel oluşumlar sermaye sınıfının var edilmesi, kârlarının artırılması, güvenceye alınması ve kapitalist sistemin devamını sağlamak için oluşturulmuşlardır.

AB'nin tüm üye ülkelerinden seçilmiş üyelerden oluşan *Parlamentosu*, devlet ya da hükümet başkanlarının oluşturduğu *Konseyi* ve atama yolu ile oluşturulan ve yürütmeden sorumlu bir *Komisyonu* mevcuttur. Ancak temel ekonomik kararlar çoğu zaman sermaye ittifakları (ERT-Avrupa Sanayicileri Yuvarlak Masası, UNICE-Avrupa İşveren Sendikaları Konfederasyonu, TEP-Atlantik Ötesi Ekonomik Ortaklık ve TABD-Atlantik ötesi Sermaye Diyalogu üyeleri gibi) tarafından ve bu sermaye gruplarının ortak çıkarları doğrultusunda belirlenmektedir. AB emekçileri için Milat kabul edilen Maastricht ve Amsterdam gibi temel ekonomik anlaşmalar ile AB'nin genişleme süreci ile ilgili politikalar bu sermaye oluşumları tarafından belirlenmekte ve taleplerini hazırladıkları raporlar üzerinden gerçekleştirmektedirler. AB'nin karar mekanizmalarında emekçilerin gerçekte hiçbir etkisi yoktur. AB halklarının "özgür iradeleri" ile yaptıkları seçimlerle oluşturdukları Avrupa Parlamentosunun yetkileri, NİCE 2000 Zirvesinde sınırlandırılmıştır. Ancak AB'nin yürütme organı olan Avrupa Komisyonunun yetkileri aynı zirvede genişletilmiş ve Nice Zirvesi, Avrupa liberal demokrasisinin ilk geri adımı olarak tarihe geçmiştir.

Biz Yesiller, Avrupa'ya karşı değiliz ama başka bir Avrupa istiyoruz. Sadece ekonomik küreselleşme değil, sosyal ve ekolojik küreselleşmesinde yer aldığı bir Avrupa platformu olmalı. Avrupa Ortak Pazarı sadece işverenlerin ve sermayenin gücüne dayanmamalı. Sendikaların ve sivil toplum örgütlerinin aktif olduğu bir

platform olusturulmalı, baska türlü demokrasiden söz edilemez. Kurulusundan ancak 50 yıl sonra, 2003'de, ilk defa enformel platform düzeyinde sosyal ağlar, yani sendikalar bir araya gelecek. Bu ise AB içinde dengelerin yanlış gittigini gösteriyor, sermaye uluslararası düzeyde kendisini düzenlerken sermaye ve işverenin karşısında olan emekçilerin organi, sendikalar ulusal düzeyde kaldı ve böylelikle sermayeye karşı istek ve arzularını yaptırıci bir şekilde ortaya koyamadı. Bu denge güçlerini değiştirmek lazım, bu da ancak Avrupa'da aydın siyasi güçlerin, sosyal ve ekolojik kurumların, sendika ve sivil toplum örgütlerinin güçlenmesiyle olur. Aynı anda Türkiye'nin Avrupa birliğine girmesini isteyen güçlerde bunlardır, onun içindir ki Türkiye bu güçleri daha iyi desteklemeli ve dikkate almalı. Bunun için su anda gorusulen ve Avrupa'nın Anayasası olacak olan Konvansiyon tartışmalarında Türkiye'nin bulunması çok faydalıdır.

Türkiye bineceği gemiyi iyi tanımalı. Her ne kadar bazı kurumlar tarafından AB konusunda, zaman zaman hepimiz aynı gemideyiz söylemi yapılsa da bu gerçek değildir. Çünkü kapitalist sistemin egemeni olan sermaye sınıfı, geminin kumanda güvertesindeyken emekçiler ambarında seyahat ederler. Geminin hangi yöne gideceğine karar verenler, gemiyi tehlikeli sulara sürenler ve tehlike anında filikalara binerek kaçacak olanlar da onlardır. Türkiye'yi yönetenlerce IMF, AB ve Dünya Ticaret Örgütü'nün özünde ortak olan talepleri karşılanırken ortaya çıkan, içgöç, işsizlik, yoksulluk, enflasyon, gelir dağılımındaki uçurum gibi toplumu derinden etkileyen gelişmelere AB kurumları direk ve kısa surede müdahale edemiyorlar.

Su halde Türkiye AB'ye girsinmi girmesinmi sorusuna kuskusuz tabii ki girmeli diyorum.. Türkiye, özlemini çektiği her türlü demokratik, insani hakkın ve refahın içinde bulunduğu bir hediye paketinin Avrupa Birliğinde kendisini beklediğine emin olabilir mi? 1980'den bu yana Türkiye'de demokratik hakların gelişmesi için mücadele edenlerin taleplerini bir araya getirdiğinizde AB'nin bugün çok kısır biçimde *anadil serbestliği* ve *idam* ile sınırlı olarak tartışılan ölçütlerinin çok ötesinde bir birikim ortaya çıkıyor. AB'nin diplomatik inceliklerle örülmüş metinlerinin üzerine Türkiyeli insanların büyük özverileri ile yürütölen demokratik mücadele referansları islenmeli.

AB, Türkiye'de yıllardır tartışılmakta ancak son yıllarda ve özellikle son aylarda her gün çeşitli kurum, kuruluş ve toplantılarında, siyasi söylemlerde, yazılı ve görsel medyada, bilim çevrelerinde, sokaktaki insanlar arasında zenginlik, insan hakları, egemenlik, medeniyet gibi kavramlar üzerinden yoğun olarak tartışılmaktadır. Su an yapılan tartışmaların odağını Kopenhag Kriterleri'nin siyasi boyutları olusturuyor, gereği ise hazırlık tarihini alabilmek için aday ülke olarak sadece siyasi kriterleri yerine getirmesi yeterlidir. Türkiye önemli ve tarihi bir adım atarak bu siyasi reform paketini geçirdi. Ekonomik boyutu ile Maastricht ve Amsterdam anlaşmaları, Nice, Laken, Barcelona ve Sevilla zirvelerinin kararlarının da muhakkak tartışılması gerekir. Ancak o zaman yapılan AB tartışmalarının doğru zeminde ve doğru bilgilerle yapılabileceğini düşünüyorum. AB'nin varlık nedeni, nasıl bir yapı olduğu, sınıfsal özellikleri ve bu oluşuma duyulan ihtiyacın nereden kaynaklandığı gibi temel konular tartışılmadıkça AB'nin anlaşılması ve hakkında doğru bir kanıya varılması mümkün değildir.

Önemli ve bir başka boyut ise AB'nin Türkiye'ye bakışıdır. Bu bakış Türkiye'yi tanımadan ve AB değer yargılarından geçiyor. Konvansiyon Başkanı sayın Destin'in Türkiye AB' giremez mesajına haklı olarak aydın liderler, Belçika Başbakanı

Verhofstadt ve Almanya Basbakanı Schröder, tarafından karşı çıktı. Böylece önemli sembolik mesajlar'a AB'ni ihtiyacı var. AB'yi bir Katolik kulübü olarak gören çoğu Avrupa Hristiyan Demokrat Partilerine karşı bir sesin duyurulmasının önemi büyüktür. Onun içindir ki AB'li ülkelerin seçimlerini ve başa gelen hükümeti çok iyi takip etmek lazım. AB ile Türkiye ilişkileri muhakkak er veya geç üyelikle yerini bulacaktır. AB ile Türkiye arasındaki kopunulmaz olan bağ biz Türk kökenlilerin Avrupa ülkelerindeki varlığıdır. AB Komisyonu en kısa zamanda Türkiye'ye gerçekten yardım etmek istiyorsa müzakerelerin başlama tarihini vermelidir. AB dışında kalmak Türkiye'yi hem ekonomik hem de siyasi olarak kalkındırmaz. Tüm gözlerin üzerinde olduğu şu anın hükümeti, bir İslami demokrat partisinin laik bir ülkeyi İnsan Hakları ve Anayasa çerçevesi içinde yürütebildiğinin isbatını verebilir ise, belki o zaman kuskulu bakışları etkileyebilir.

Bir örnekle AB'nin Türkiye için önemli olduğunu belirtmek isterim, şu günlerde Türkiye'de gündemde olan ve sendikaların altını oyan, kölece çalışma koşullarını getiren iş kanunu taslağında da AB mevzuatına referans olması gerekir. AB demokrasi sofrasının zengin olduğu kesin, bu standartlardan fazlasıyla yararlanmak lazım, ama bozuk yiyeceklerin, zehirli mantarların, günü geçmiş gıdaların varlığına da dikkat edilmeli.

Meryem Kaçar.
Senator

4.2 Kleur bekennen

In België beschikken wij over een paar bijzondere mogelijkheden van toepassing van het algemene beginsel van de gelijkheid tussen de mensen. Het eerste is ons communautaire samenlevingsmodel, zoals dat vorm krijgt middels verschillende herzieningen van onze grondwet. De tweede mogelijkheid wordt ons geboden door de aanwezigheid van migranten uit Derde landen en van een aantal burgers uit diverse Europese Landen, en de inpassing van deze groepen in onze maatschappij.

Dat een kleine minderheid terug wil naar de zekerheden van de vroegere edities van de Larousses mag ons hierbij niet verontrusten. Na de erkenning van het beginsel van de algemene gelijkheid van de mensen werd in amper één generatie tijd een enorme afstand afgelegd. Niet iedereen kan of wil mee, maar de meerderheid moet op deze twijfelaars, doemdenkers of achterlijken niet blijven wachten. Tegen het Vlaams Blok moet niet hetzelfde aantal stemmen middels petitielijsten bijeengebracht worden als deze partij bij de parlementsverkiezingen van 1991 bijeenprokkelde.

De keuze was toen al duidelijk genoeg. Wie niet voor het Vlaams Blok stemde, is er tegen: geen half miljoen Vlamingen, maar vijf miljoen. Er bestaan overeenkomsten tussen onze typisch Belgische communautaire ruzies en de discussie over het samenleven tussen Belgen en migranten – of Europeanen. Het is geen toeval dat de tegenstanders van de harmonieuze samenleving tussen Belgen en migranten de voorstanders zijn van een separaat Vlaanderen, waarin liefst alleen Vlamingen zouden wonen. Diezelfde verzetten zich ook tegen de ‘vestiging’ van Europa in Brussel, omdat op deze wijze nieuwe vreemde bevolkingsgroepen ons Vlaamse volk zouden besmetten. Diezelfde zijn ook tegen de Walen, die de Vlamingen middels het systeem van de sociale Zekerheid geld afpakken en op kosten van Vlaanderen leven. Een krant heeft ooit getiteld dat elk Vlaams gezin aan Wallonië jaarlijks een auto schenkt: compleet uit elk verband gerukte nonsens. Nader onderzoek bracht immers een opvallende gelijkens aan het licht inzake sociaal en medisch profiel tussen de Vlaamse provincie Limburg en het Waalse bekken van Samber en Maas.

De verschillen tussen Vlaanderen en Wallonië inzake de toepassing van de Sociale zekerheid berusten op sociale kenmerken, die eigen zijn aan oude industriële bekkens, waaruit het kapitalisme zich terugtrok, en waar de crisis hard toesloeg. Diende de Sociale Zekerheid niet voor dit soort toestanden, waarbij de hele maatschappij solidair is met de werkloze, de werkzoekende, de zieke of bejaarde, de migrant? Waar komt dat nieuwe egoïsme in Vlaanderen vandaan, die weigering om solidariteit op te brengen met Wallonië?

Doen wij nu echt alles beter, wat we zelf doen? Zijn wij zo groot, dan wij willen verdrukken.

“Kleur bekennen”

Johan Leman

4.3 Multicultureel opgroeien

‘Culturen zijn verrijkend’, is een gezegde waar ik sterk in geloof. Maar spijtig genoeg loopt dit niet altijd van een leien dakje. Toen de Belgen in de jaren zestig plots geconfronteerd werden met een belangrijke groep Marokkanen en Turken die mee kwamen werken aan de opbouw van de Belgische economie, wisten zij amper iets over de enigheid en de eigen – aardigheden van deze nieuwe bevolking. De toenmalige regering bracht (gast) arbeiders uit de islamitische wereld naar hier, maar van een voorbereiding, van zowel Belgen als niet Belgen, tot het samenleven in een multiculturele maatschappij, was haast geen sprake. Men ging ervan uit dat iedereen werk had, en dat dit dan ook een barometer was voor een vreedzaam samenleven.

Trouwens, de Belg was al min of meer gewend geraakt aan de jarenlange aanwezigheid van vreemdelingen uit de Oostbloklanden en uit het zuiden van Europa. En inderdaad, een goed draaiende economie is gedeeltelijk een garantie voor een goede verstandhouding. En met de onafhankelijkheid van Kongo nog fris in het geheugen, heeft de Belg zich bewezen in zijn christelijke, soms paternalistische opofferingsdrang, door het steeds op te nemen voor de armere, de zwakkere. Dus waarom zouden de Marokkanen en de Turk het recht niet hebben om hun situatie te verbeteren met datgene wat de Belgen, van overheid tot de kleine man, hen te bieden hadden?

Wat mij steeds opgevallen is in België, is de kust van de politici om steeds oplossingen te vinden voor allerlei problemen. Maar het nadeel hiervan is dat dit dikwijls maar in het raam van een korte – termijnpolitiek past. En daarmee los je de grote problemen niet op. Was men in de jaren zestig vooruitziend geweest, dan had men tenminste werk gemaakt van een basis voor een harmonieuze samenleving in de jaren negentig. Deze basis is de *communicatie* tussen mensen, en hier heb ik het niet enkel over het bijbrengen aan de toenmalige gastarbeiders van een van de Belgische landstalen. Trouwens als we de term ‘gastarbeider’ gaan ontleden, dan komt men tot de constatering dat er geen gastarbeiders meer zijn in België, hoogstens is er nog vraag naar enkele seizoenarbeiders. De gastarbeiders begon reeds uit te streven in de jaren zestig, toen de overheid besliste dat iedereen die een minimum aantal jaren in het land aanwezig was, recht had op een arbeidskaart A. Deze arbeidskaart A bestaat vandaag de dag nog steeds. Ze wordt vereist van vreemdelingen van buiten de Europese Gemeenschap bij het zoeken naar werk. Maar goed, in de jaren zestig had deze kaart voor de gastarbeiders een belangrijke emotionele en juridische betekenis en vandaag is ze het best vergelijkbaar met de Belgische identiteitskaart. Wie in het bezit is van een van deze kaarten, heeft niet enkel de beslissing genomen om hier te blijven, maar de Belgische staat geeft hem ook deze garantie.

Culturen zijn verrijkend, maar ze kunnen ook als een bedreiging overkomen. Dit gebeurt, zolang korte – termijnpolitiek uitgangspunt blijft. Was de titel van het eerste rapport van het Koninklijk Commissariaat voor het Migrantenbeleid niet: ‘Integratie (beleid): een werk van *lange adem*’?

De meerwaarde uit een ontmoeting met andere culturen bestaat, de kunst is alleen om ze te ontdekken. Dit wil zeggen dat er een minimale openheid moet zijn om de ander te observeren, naar de ander te luisteren en een minimaal begrip te tonen, zonder dat je daarom

met de ander perse moet instemmen. Want het is de verscheidenheid onder de mensen die juist maakt dat het leven boeiend blijft. Wie tevreden is met zijn eigen grijze massa geeft toe dat hij niet wenst te evolueren, dat hij hoopt te kunnen leven in een wereld zonder problemen, met andere woorden een fictieve wereld waar alles draait rond het ‘eigen’ willen, zonder confrontaties.

Het samen – leven is niet gemakkelijk, maar we moeten er nu eenmaal door. Zelfs met onze vooroordelen, waar niemand volledig van gespaard kan blijven.

M. Sönmez
Adm. medewerker FZO-VL

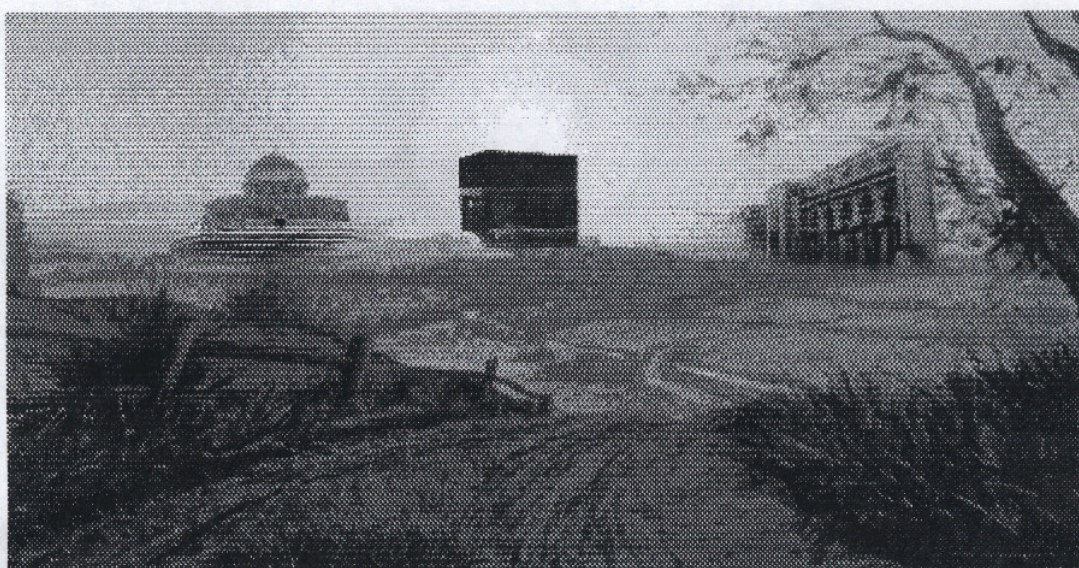
5. Nuttig om te weten

5.1 Islam

شجرة الدين كلها شرعت غذاء لشبكة التراحم بين عباد الله

جمعية الطلبة المسلمين بخت

محمد خلوصي

الحمد لله ثم الحمد لله، الحمد لله حمداً يوافي نعمه ويكافئ مزيده، ياربنا لك الحمد كما ينبغي لجلال وجهك ولعظيم سلطانتك، سبحانك اللهم لا أحصي ثناءً عليك أنت كما أثنيت على نفسك، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن سيدنا ونبينا محمداً عبده ورسوله، وصفيه وخليله، خير نبي أرسله، أرسله الله إلى العالم كله بشيراً ونذيراً، اللهم صل وسلم وبارك على سيدنا محمد، وعلى آل سيدنا محمد؛ صلاة وسلاماً دائماً متلازمين إلى يوم الدين.

أما بعد، فيا عباد الله:

من أبرز الدلائل على عظيم رحمة الله سبحانه وتعالى بعباده أنه جعل من هذا الدين الذي شرفنا به السبيل الذي لا بديل عنه لتواصل الناس وتراحمهم وتآلفهم، ولو علم الله سبحانه وتعالى أن هنالك سبيلاً آخر غير سبيل هذا الدين أجدى لإيقاد مشاعر الحب بين عباده، وأجدى لمد شبكة الرحمة والتواصل فيما بينهم؛ لاستبدل بهذا الدين ذلك السبيل، ولكن الله عز وجل العلي الحكيم علم أنه ليس هنالك أداة أجمع للشمل وأكثر إيقاظاً لمشاعر الحب بين عباد الله سبحانه وتعالى من هذا الدين الذي شرفنا به. العقيدة الإسلامية إذا استقرت بين جوانح الإنسان علم من خلالها لها أن كل من

يعيشون فوق هذه الأرض إخوة له في العبودية والعبادة لله سبحانه وتعالى، وأن أقرب الناس إلى الله عز وجل أنفعهم لعباده.

ثم إن الله عز وجل شرع لعباده رحمةً منه وإكراماً درجات من التواصل والتراحم، شرع لهم درجة من التواصل على مستوى الحي؛ وجعل غداء هذا التواصل صلاة الجماعة التي تتكرر في اليوم والليلة خمس مرات، ثم إنه عز وجل شرع لعبادة تواصلاً على مستوى آخر على مستوى البلدة كاملة؛ وجعل غداء ذلك سرعة صلاة الجمعة التي تحتفون الساعة بها، ثم شرع لهم تواصلاً على مستوى العالم الإسلامي أجمع؛ وجعل الغداء إلى ذلك سرعة الحج إلى بيته الحرام، تلك الشعيرة التي تتكرر في كل عام مرة.

لاحظوا كيف جعل الله عز وجل جُلَّ العبادات بل كلها في خدمة تراحم هذه الأمة وتواصلها. وشهر رمضان الذي أكرمنا الله عز وجل به؛ والذي نعيش في رحابه؛ ماهي الحكمة من أن يكلفنا الله عز وجل فيه بالصيام والقيام؟ مهمة هذا الشهر والصيام الذي شرعه الله عز وجل فيه هو تحقيق مزيد من هذا التواصل، تحقيق مزيد من التراحم والتآلف للذين ينبغي أن يسيرا وأن يشيعا بين عباد الله سبحانه وتعالى، وأذكر لكم خبراً قرأته على لسان رجل من هؤلاء الغربيين الأمريكيين دخل الإسلام حديثاً، يقول: كنت أصوم شهر رمضان، وكانت البلدة التي أنا فيها شديدة الحر، ونهاره طويل، فما انتصف النهار حتى أصابني الإرهاق الذي أقعدني عن عملي، وما دخل وقت العصر حتى امتددت على فراشي ولم أستطع أن أتحرك من شدة الإرهاق الذي انتابني. صبر الرجل وانتظر ساعة الإفطار، يقول: فلما أذن للمغرب ودخلت ساعة الإفطار؛ كنت أعجز من أن أتناول أي طعام، وأقبلت إلى زوجتي بشيء من الحساء أخذت أتناول منه ملاعق إثر ملاعق، إلى أن أقدرني الله على تناول الطعام. يقول: فلما جلست على المائدة كان التلفاز أمامي، وصادف أن كانت هناك أخبار تبث، ورأيت في خلال هذه الأخبار صورة لهؤلاء الأفارقة الذين تجتاحهم المجاعة، أصحاب هذه البطون الكروية المنتفخة، والأقدام التي استحالت إلى عيدان. يقول: كم وكما شاهدت هذا المنظر قبل إسلامي فلم أقف أمامه بأي تأثير قط، لما رأيت هذا المشهد في تلك الساعة ارتبطت هذه الصورة في ذهني مع النهار الذي قضيته، والإرهاق الذي عانيت، قلت في نفسي: مررت بإرهاق عمره ساعات، وكنت على موعد مع هذه المائدة؛ ومع ذلك فلقد تحولت حياتي في تلك الساعات إلى ما يشبه الجحيم، أما هؤلاء فإنهم يتضورون جوعاً بدون أمل، يتقلبون في إرهاق من السَّعْب والجوع أمام جدار مغلق من اليأس، استخرج هذا الإنسان معظم ما يملك، وأرسله إلى أقرب جهة يثق أن هذه الجهة ستتكفل بإبلاغ هذا القدر الذي وفقه الله عز وجل له من المال.

هذا الخبر الذي قرأته - أيها الإخوة - يجسد تمام التجسيد الحكمة الربانية من هذا الصيام. إذن فصيام شهر رمضان هو الآخر شرعه الله عز وجل ليكون خادماً لمبدأ التراحم بين عباد الله عز وجل، ليكون غذاء لمبدأ التواصل والتآلف بين عباد الله سبحانه وتعالى جميعاً، وليس عبثاً وليس خارجاً من دائرة الحكمة أن يصح عن المصطفى - صلى الله عليه وسلم - أنه كان أجود الناس، وكان أجود من الريح المرسلة، ولكنه كان أجود ما يكون في هذا الشهر المبارك.

لاحظوا هذه الصلة بين الصيام الذي يستثير بين الجوانح مشاعر الرحمة كما يتضح من هذا الخبر الذي ذكرته لكم، لاحظوا الربط بين الصيام وبين الإكرام الذي ينبغي أن تيزي وأن يتصف به كل مسلم؛ وبين الجود الذي هو شعار القرب من الله عز وجل، وشعار العبودية لله سبحانه وتعالى، وأفضل ما يمكن أن يقوم به الإنسان هو التخلق بأخلاق الله عز وجل، وإن الله سبحانه وتعالى أكرم من كل كريم.

إذا كان الأمر هكذا - أيها الإخوة - : الصلاة شرعت ليتراحم الناس ويتواصلوا، الصيام شرع من أجل هذا، الحج شرع من أجل هذا الهدف القدسي، الزكاة شرعت من أجل هذا الهدف القدسي، لا أعلم شريعة من شرائع الإسلام أمرنا الله عز وجل بها إلا والحكمة منها أن تمتد شبكة التآلف بين عباد الله سبحانه وتعالى، وأنا أريد أن أركز الآن - ونحن في هذا الشهر المبارك - على هذا الجود الذي كان المصطفى - صلى الله عليه وسلم - يتصف به: لقد ترك لنا المصطفى ميراثاً كبيراً وخير من يرعى ميراثه أنتم، المسلمون هم الذين يرعون ميراث رسول الله - صلى الله عليه وسلم -، ألم يقل النبي - صلى الله عليه وسلم - فيما صح عنه: ((إن الله جعل في أموال الأغنياء بالقدر الذي يسع فقراءهم، وإن الفقراء لن يجهدوا إذا جاعوا أو عروا إلا بما يصنع أغنيائهم، وإن الله محاسبهم على ذلك حساباً شديداً))؟ هذا الكلام ينبغي أن نضعه نصب أعيننا، ما ينبغي أن ننسى هذا الكلام العجيب الذي يذكره لنا رسول الله - صلى الله عليه وسلم -.

وربما قال قائل: لماذا جعل الله عز وجل نصيب الفقراء في جيوب الأغنياء؟ لماذا لم يدع الله سبحانه وتعالى أموال الفقراء لهم؛ كما أرسل أموال الأغنياء إليهم؟ وهذا الكلام الذي قد يخطر في بال بعض من الناس هو الذي قاله المشركون لرسول الله - صلى الله عليه وسلم -، والذي خلده بيان الله عز وجل بقوله: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَنْطَعِمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ [يس: 47/36] ولكن فلتعلموا الحكمة من أن

الله عز وجل أودع حقوق الفقراء في صناديق الأغنياء.. الحكمة هي: أن الله سبحانه وتعالى لو أعطى لكل واحد من عباده رزقه دون أن يحوج زيدا إلى عمرو، دون أن يحوج أحداً من عباده إلى أحد، لتقطعت صلة القريبى مما بين الناس، لتقطعت صلة المودة مما بين الناس، تستغني عني وأستغني عنك. إذن ليست هنالك أسباب تَمَرِّي بالمودة بيني وبينك بشكل من الأشكال، ولكن الله عز وجل شاء أن يُحَوِّج الناس بعضهم إلى بعض؛ فيتواصل الناس بناء على هذه الحاجة، فتمتد من جراء ذلك وشيجة الحب فيما بينهم، تلك هي الحكمة.. لو أن الله عز وجل شاء أن يستقل كل إنسان بنفسه فلا يحتاج إلى صديق له ولا إلى جار؛ لأمكن ذلك. ولكن، إذن لعاش كل إنسان يوَلِّي ظهره لأخيه الإنسان، ولما شاعت هذه المودة التي جعل الله عز وجل هذا الدين الذي شرفنا به خادماً لها. هذه الحقيقة ينبغي أن لا ننساها أيها الإخوة يقول النبي – صَلَّى الله عليه وسلم – فيما رواه الطبراني والبيهقي مرفوعاً عن عدد كبير من أصحاب رسول الله – صَلَّى الله عليه وسلم –، وفيما رواه أبو داود مرسلًا يقول المصطفى – صَلَّى الله عليه وسلم –: ((حصنوا أموالكم بالزكاة، وداووا مرضاكم بالصدقة، واستقبلوا أمواج البلاء بالتضرع والدعاء)) حصنوا أموالكم بالزكاة. هذه حقيقة أخرى.. غبي ذلك الذي يتصور أنه إذا أخرج زكاة ماله بالغة ما بلغت فاتنه سيصيب ماله بالخسارة والنقصان، غبي ذلك الذي يتصور هذا الأمر، العكس تماماً هو الصحيح، ذلك الإنسان الذي يمر به العام ويتعلق حق الله – أي حق الفقراء – بماله؛ ثم يعرض عن إخراج هذا الحق، ذلك هو الذي يعرض ماله للخسران، هو الذي يعرض نفسه للإفلاس، وصدق رسول الله – صَلَّى الله عليه وسلم – القائل: ((ما نقص مال من صدقة)) ليس الصندوق أو البنك هو الذي يحصن المال، إنما الذي يحصن المال الزكاة التي تخرجها حقاً لله عز وجل، والبريد الذي يوصل هذا الحق إلى الله سبحانه وتعالى هو الفقير الذي ابتلاك الله سبحانه وتعالى به وابتلاه بك: { وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا } [الفرقان: 20/25].

إذن أيها الإخوة: إذا عرفنا أن هذا الدين بعقائده وعباداته وشرائعه، جعله الله سبحانه وتعالى يطوف بالخدمة حول هدف قدسي واحد ألا وهو أن يتواصل عباد الله؛ فيتآلفوا؛ فيترحموا. إذا عرفنا ذلك فلا تنسوا قيمة هذا التراحم، لا تنسوا قيمة هذا التآلف، رب إنسان أعجز عن أن يقوم الليل كما وصف الله عز وجل عباده الذين أحبه الله وأحبوه، رب رجل لا يستطيع أن يكون ذلك المتبتل، ذلك المتعبد، كما كان عليه حال الرهبانيين من عباد الله عز وجل، ولكن فلتعلموا أن هنالك طريقاً قصيراً يقفز بكم رأساً إلى مرضاة الله سبحانه وتعالى وكنف حيٍّ باقي من رحمته. ما هو هذا الطريق القصير؟ التراحم، هذا الطريق القصير التآلف، التواصل الذي يكون سبيلاً إلى التراحم، أجل ((من لا يرحم لا يُرحم)) هكذا يقول المصطفى – صَلَّى الله عليه وسلم –، والدهر كله، بل العمر

كله مناخ للتراحم، وأرض هيأها الله، وتربة للتراحم، ولكن أفضل الأعمال التي يتدارك الإنسان فيها هذا المبدأ العظيم هو هذا الشهر الذي أنتم فيه، فلا يمرن بكم هذا الشهر قبل أن تمدوا ما بينكم وبين إخوانكم الأقربين والأبعدين صلة التراحم، صلة التآلف، صلة القربى، صلة الود.

أيها الإخوة! إذا تدبرتم كلام الله سبحانه وتعالى ستعلمون هذه الحقيقة التي أقولها لكم، إذا عرفتم أن الدين بدءاً من جذع عقائده إلى أغصان أحكامه، هذا الدين، شجرة هذا الدين كلها؛ إنما شرعها الله عز وجل غذاء لشبكة هذه الرحمة، غذاء لشبكة هذا التواصل، إذا علمتم هذا وكنتم تؤمنون بأنفسكم عبيداً مملوكين لله، وتؤمنون بالخالق رباً قيوماً لكم، فلاشك أن هذا الإيمان يقتضيكم أن تضحوا بكل شيء، وأن تبذلوا النفس والنفس في سبيل تغذية هذا التراحم، في سبيل تغذية هذا التواصل.. رحمة الله رزقاً من سمائه رهن بهذا التراحم.. رحمة الله فيضاً من رزق الأرض ومكنوناته رهن بهذا التراحم.. رحمة الله سبحانه وتعالى المتمثلة في الرخاء الذي ينبسط على ما شاء الله سبحانه وتعالى من بلاده، هذا الرخاء رهن بهذا التراحم.. انشراح الصدر الذي لا يعلم الإنسان من أين يغرسه في قلبه وكيف يحصل عليه؛ انشراح الصدر هذا رهن بهذا التراحم، رهن بهذا التواصل. فمن شاء أن لا ينقطع عنه رفق السماء، ومن شاء أن لا ينقطع عنه رزق ونباتات الأرض، ومن شاء أن يكرمه الله عز وجل بالرخاء في بلاده، ومن شاء أن يشرح الله عز وجل صدره؛ فليمد صلة القربى والتآلف والتراحم، لا بالكلام فقط، بل بالبذل كما كان عليه رسول الله — صلى الله عليه وسلم — يفعل.

إذن ستجدون مظهراً يتجسد فيه معنى وصف الله عز وجل ذاته بأنه الرحمن الرحيم، الرحمن الرحيم، أول صفة تطرق أخیلتنا وتنطق بها ألسنتنا في الصلاة هي أنه الرحمن الرحيم، متى يتجسد هذا المعنى؟ ومتى تجدون مصداق هذه الصفة؟ عندما تتفنون هذا الذي أقوله لكم. أما أن نلتقط مظاهر التدين صلاة، صياماً، حجاً، دون أن نربط بين هذه المظاهر والحكمة التي من أجلها شرع الله سبحانه وتعالى هذا الدين، فهذا مما يجعلنا بعيدين عن الله، ومما يعرضنا ربما لعقاب الله سبحانه وتعالى.+

أسأل الله عز وجل أن لا يجعلنا من المتنطعين، أسأل الله عز وجل أن يجعلنا من الذين أصبح إيمانهم بالله حباً، تعظيماً، مهابةً، خوفاً، يهيمن كل ذلك على جوانحهم وقلوبهم.

والحمد لله رب العالمين.

5.2 Begrippen uit het verenigingsleven

Uit ervaring weten wij dat enkele begrippen en termen niet steeds duidelijk zijn voor iedereen. Hier trachten wij enkele zo goed mogelijk te definiëren:

Algemene Vergadering :

hoogste gezagsorgaan in de vereniging.

Leden:

lid van de algemene vergadering. Heeft stemrecht op de algemene vergadering. Indien een lid bij de oprichting betrokken was, dan kan deze ook als stichter of oprichter beschouwd worden. Het kan ook iemand zijn die na de oprichting van de vzw door het in de statuten bepaald orgaan is benoemd als lid van de algemene vergadering. De naam van het lid komt ook voor op de jaarlijks neer te leggen lijst op de griffie van de rechtbank van eerste Aanleg.

Raad van Beheer :

uitvoerend orgaan, belast met de uitvoering van het beleid.

Beheerder :

iemand die lid is van de raad van beheer en die benoemd is door de algemene vergadering.

Stichter of Oprichter :

iemand die bij de oprichting de statuten heeft ondertekend en die dus ook als "Lid" kan beschouwd worden. Deze persoon kan ook genoemd worden als "Lid van de Algemene Vergadering". De naam van het lid komt ook voor op de jaarlijks neer te leggen lijst op de griffie van de rechtbank van eerste Aanleg.

Werkende leden, soms ook "effectieve leden" genoemd :

is een persoon die voorkomt op de lijst die moet worden ingediend bij de Rechtbank van eerste Aanleg. Zij hebben ook stemrecht op de algemene vergadering.

Niet-werkende leden :

zijn de personen die bij de vereniging zijn aangesloten, eventueel een lidkaart hebben en deelnemen aan de activiteiten van de vereniging. Zij zijn gebonden door het huishoudelijk reglement.

Begroting:

Jaarlijkse raming van ontvangsten en uitgaven voor het komend werkjaar. De begroting wordt ieder jaar opgesteld door de raad van beheer en moet goedgekeurd worden door de algemene vergadering.

Rekeningen:

Zijn de werkelijke ontvangsten en uitgaven over het voorbije werkjaar. De rekeningen moeten ieder jaar goedgekeurd worden door de algemene vergadering.

5.3 Verschil tussen een feitelijke vereniging en een vzw

Vaak is het onderscheid tussen een feitelijke vereniging en vzw niet duidelijk voor iedereen. Hier proberen wij kort en bondig de grootste verschillen weer te geven.

	<u>Feitelijke vereniging</u>	<u>V.Z.W.</u>
Aard	Meerdere personen die overeenkomen om op geregelde en duurzame wijze een aantal initiatieven te nemen.	Groepering van ten minste drie personen die overeenkomen om binnen een bepaald tijdsbestek gemeenschap-pelijke doelstellingen te realiseren en waarin commerciële belangen of doel-stellingen subsidiair zijn aan het ideële doel.
Rechtspersoon- lijkheid	De vereniging heeft geen rechtspersoonlijkheid. De oprichting en de werking worden niet bij één of andere wet geregeld. De leden kunnen afzonderlijk en individueel aansprakelijk gesteld worden.	De vereniging wordt geregeld door de Wet van 27 juni 1921 en geniet daardoor rechtspersoonlijkheid. De rechtspersoonlijkheid gaat in vanaf de dag van publikatie van de statuten in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad.
Organisatie	Geen wettelijke regeling.	Formele regeling die vastgelegd is in de Wet van 27 juni 1921 (algemene vergadering, raad van beheer, werking, vergadering, ledenlijsten...)
Bezittingen	De vereniging heeft als dusdanig geen bezittingen. De bezittingen zijn als het ware de medeëigendom van alle leden.	De V.Z.W. heeft een eigen vermogen dat duidelijk is afgebakend van het vermogen van de leden.
Aansprakelijk- heid	De leden kunnen individueel aansprakelijk gesteld worden bij het niet-nakomen van de aangegane verbintenissen en afspraken. De leden kunnen slechts	De leden zijn individueel niet gebonden in hun privé-vermogen. Enkel de V.Z.W. kan aansprakelijk gesteld worden op voorwaarde dat de rechtspersoonlijkheid tegenstelbaar is aan derden en dat de vereniging beheerd wordt

	individueel en in eigen naam optreden, dagvaarden en gedagvaard worden.	als 'een goede huisvader'. De V.Z.W. kan in eigen naam en voor eigen rekening optreden, dagvaarden en gedagvaard worden.
<i>Plichten</i>	Er zijn geen verplichtingen, behoudens de afspraken die tussen de leden onderling of met derden gemaakt werden. Op fiscaal vlak gelden de gewone regels inzake de personenbelasting (directe belastingen) of deze inherent aan de B.T.W.-wetgeving.	Stichtingsvergadering, bekendmaken van de statuten in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad, neerlegging ter griffie van de rechtbank van de ledenlijsten. Speciale procedure voor het ontvangen van schenkingen en legaten. Op fiscaal vlak wordt de V.Z.W. onderworpen aan de rechtspersonen- of vennootschapsbelasting (directe belastingen) al naargelang de aard van de activiteiten. Ook kan de V.Z.W. verplicht zijn een B.T.W.-nummer te hebben.
<i>Structuur</i>	Vrij te bepalen.	Vrij te bepalen. Zowel ondergeschikte of nevengeschiedte relaties zijn mogelijk.

5.4 Geschiedenis van Gent

Internationale faam door luxelakens

Haar welvaart en de ermee samenhangende onstuitbare groei haalde de Gentse bevolking uit de vervaardiging en de handel van de befaamde wollen lakens. Van 1100 tot 1400 vond ruim 60 % van de huisgezinnen er zijn bestaan in. Het sorteren van de wol, het wassen, spinnen en bleken was een bezigheid voor laaggeschoolden, vrouwen, kinderen of plattelandslieden. De hoofdbewerkingen, namelijk het weven, vollen (dicht en glad maken door vervilting) en verven, was voorbehouden aan specialisten: het was mannenwerk en het gebeurde uitsluitend binnen de stad.

De beste wol haalden de Gentse wevers uit Engeland. Hun afgewerkte kwaliteitslakens gingen ze verkopen in heel Europa: in het Duitse Rijnland, op de Franse jaarmarkten van de Champagne, in Noord-Duitsland en de landen aan de Oostzee, en via de 'westvaart' langs de Franse Atlantische kust in Spanje en Portugal en zelfs in Noord-Afrika. Wijn, zout en andere verbruiksgoederen vormden de retourvracht. De rijke 'erfachtige lieden', zoals de oorspronkelijke bezitters van de stadsgrond werden geheten, deden er als kooplui hun grootste voordeel bij.

Maar zo snel als het goud in hun geldkisten vloeide, gingen deze ondernemers ook naar politieke en economische onafhankelijkheid streven tegenover het gezag van de graaf van Vlaanderen. In 1180 bouwde graaf Filips van de Elzas zijn stoere Gravensteen, niet zozeer om bescherming te bieden aan zijn goede stede, maar om er de trotse Gentse koopliedengeslachten straffer mee in bedwang houden. De Utenhove's, de Borluuts, de Uter Volrestrate's, de Rijms, de Van Sint-Baafs, en nog een 40-tal andere families bezaten exclusief alle economische macht in de stad. In de schepenenbank van de '39 schepenen' bezaten ze ook het monopolie van het bestuur, de financiën en de rechtspraak. Zelfbewust bouwden ze hun eigen stenen met torens en kantelen, als een uitdaging tegenover het grafelijke kasteel.

Anderzijds kon deze machtsbeluste topklasse het zich niet veroorloven helemaal blind te blijven voor de vele sociale noden van de volkrijke stad. Van de gewetenskwelling der woekerwinsten zuiverde ze zich door hospitalen - zoals bijvoorbeeld de **Bijloke** - te bouwen, aalmoezen uit te delen, stichtingen voor liefdadigheid op te richten.

De Engelse lithograaf Thomas Boys maakte in 1837 een kleurenlitho van de Bijloke-abdij.

Zij ijverde verder voor de vestiging van vier typische stadskloosters, deze der bedelorden, zo genoemd omdat de paters moesten leven van giften: de augustijnen (Sint-Margrietstraat), de karmelieten (Steenstraat, thans 'Patershol'), de dominicanen (Onderbergen, nu 'Het Pand') en de minderbroeders (klooster waar thans het Gerechtshof staat). In tegenstelling met de benedictijnermonniken van de grote abdijen was de activiteit van deze stadspaters helemaal gericht op de prediking in de volkstaal en het apostolaat bij de stedelijke bevolking. Voor vrome ongehuwde vrouwen en weduwen, die geen afstand wilden doen van hun privé-bezit, richtte Gravin Johanna van Constantinopel omstreeks 1242 twee grote begijnhoven op: Sint-Elisabeth op het einde van de Burgstraat, O.L.Vrouw ter Hooie in de Lange Violettestraat.

Ambachtslieden aan de macht

Uitbuiting en onderdrukking van het overgrote deel van de bevolking waren de prijs voor de pralerige levenswijze en de buitengewone machtshonger van de stedelijke elite. In Gent en de andere grote Vlaamse steden kwamen omstreeks het jaar 1300 de mondig geworden handwerkers daartegen in het geweer. Als 'klauwaards' vochten ze in juli 1302 aan de zijde van graaf Gewijde van Dampierre op de Groeningekouter te Kortrijk tegen het Franse ridderleger. Tot verbazing van heel Europa behaalden ze er een schitterende overwinning. De topklasse, die de partij van de koning van Frankrijk had gekozen, bleek verkeerd te hebben gegokt. Haar alleenheerschappij in het stadsbestuur werd voorgoed gebroken.

Naast de rijken, voortaan de 'poortery' genoemd, bezetten nu voor het eerst ook stielmannen de Gentse schepenbanken. Deze handwerkers organiseerden zich in ambachtsgilden, dit waren beroepsverenigingen voor de organisatie van de arbeid. Terzelfdertijd functioneerden de ambachten als echte politieke verenigingen. Hun vertegenwoordigers bepaalden mede het beleid van de stad. Naar binnen toe vormden ze een soort voorafschaduw van wat wij vandaag de 'verzorgingsstaat' noemen. Naast de specifieke doelstellingen inzake de werkregeling en de voortdurende kwaliteitscontrole op de afgewerkte producten, beheersten ze het dagelijkse leven van hun leden als het ware van de wieg tot het graf. In groepsverband maakten de ambachtslieden deel uit van het gemeenteleger, maar gingen ze ook naar de kerk en in de processie, of trokken ze de vorst tegemoet bij zijn blijde intrede. Ze hadden hun eigen gildenhuisen, hun kapel toegewijd aan de ambachtspatroon, hun eigen hospitaal voor zieke en oude confraters en voor hun weduwen.

Sint-Lieven kwam omstreeks 600 uit Ierland om hier het geloof te verkondigen. Hij stierf als martelaar, waarschijnlijk in een van de dorpen die zijn naam dragen, zoals Sint-Lievens-Houtem.

In ambachtsverband vierden ze vooral dikwijls feest. Beroemd was de jaarlijkse processie naar Doornik, waaraan al wie iets betekende in Gent deelnam. Berucht dan weer was de jaarlijkse Sint-Lievensprocessie naar het dorpje Sint-Lievens-Houtem, met een godsvruchtig begin, maar waar tijdens de daaropvolgende nacht van losbandigheid en bij het kriecken van de dag tijdens de terugtocht naar Gent 'tienduizend zonden' werden begaan.

En er was de zogenoemde *Auweet*, een nachtelijke cavalcade van de gewapende ambachtsleden door de straten van de stad jaarlijks op Halfvasten. Mag men een waarnemer uit Rijsel geloven, dan herschiepen de drieduizend deelnemers aan de grimmige lichtstoet na middernacht Gent telkens in een echt oord van dronkenschap, zonde, bijgeloof, overspel en doodslag.

De wevers en de volders waren de talrijkste en stoutmoedigste ambachtslui in deze grote stad van lakenweverijen. Maar ook tussen de (rijkere) wevers en de (armere) volders onderling kregen de tegenstellingen mettertijd al eens een gewelddadig karakter. Het was Jacob van Artevelde die in 1338 voor een keer alle rivaliserende sociale groepen binnen de stad met elkaar wist te verzoenen voor een veel hoger doel, namelijk het vrijwaren van de welvaart.

Ten gevolge van het uitbreken van een bitsige oorlog tussen Engeland en Frankrijk (hij zou ruim honderd jaar duren en staat in de geschiedschrijving dan ook bekend als de Honderdjarige Oorlog), was er immers werkloosheid uitgebroken in Gent. Een mono-industrie als het Gentse luxelaken, helemaal gericht op de uitvoer, was immers al bij definitie kwetsbaar voor internationale kortsluitingen. Nu was de koning van Frankrijk de opperste leenheer, de suzerain van Vlaanderen. Hij verwachtte dus van de graaf en zijn Vlaamse onderdanen de verschuldigde afhankelijkheid voor zijn zaak. Maar rivaal Engeland was de leverancier van de wol, de grondstof voor de plaatselijke weefnijverheid. Artevelde sloot een verbond met de koning van Engeland. Door zijn toedoen kwam de Engelsman zelfs persoonlijk naar Gent. Op de Vrijdagmarkt huldigde de samengestroomde menigte hem als wettige koning van... Frankrijk. Op de getouwen in de huizen der Gentse textielwerkers heerste weer volop bedrijvigheid.

In aanwezigheid van Leopold I werd op 14 september 1863 het standbeeld van Jacob van Artevelde ingehuldigd.

Elke Brit kent uit zijn geschiedenislessen John of Guant, een verbastering van John of Gand/Ghent of Jan van Gent. Hij was de stamvader van het beroemde geslacht der Lancasters. Hij werd zo genoemd omdat hij geboren werd in de Sint-Baafsabdij van Gent in maart 1340, als vierde zoon van de Engelse koning Edward III en zijn vrouw Filippina van Henegouwen. Hij zou een belangrijke rol spelen in de Honderdjarige Oorlog in Frankrijk, en maakte zelfs aanspraken op de troon van de Spaanse koninkrijken Castilië en Leon. In Engeland steunde hij openlijk en krachtig de kerkelijke hervormer John Wycleff. Kort na de geboorte van John te Gent baarde Kathelijne de Coster Jacob van Artevelde's derde zoon. De Engelse koningin Filippina droeg hem als doopmeter in de Sint-Janskerk (nu Sint-Baafskathedraal), en het was naar haar dat hij Filips werd genoemd.

Zeven jaar lang bedreef Artevelde een gedurfde nationale en internationale politiek. Maar in 1345 werd hij door rivalen lafhartig vermoord bij zijn huis aan de Kalandenberg. Het standbeeld op de Vrijdagmarkt, en niet het minst de naam *Arteveldestad*, waaronder Gent tot vandaag bekend is gebleven, herinneren aan zijn grote betekenis voor de stad.

www.gent.be

6. Bulgarije

De Republiek Bulgarije (Republika Bǎlgarija) ligt in Zuidoost-Europa op het Balkanschiereiland. Het grondgebied van de republiek bestrekt 111 030 km². Er wonen nu circa 8,5 miljoen mensen, waarvan 1,1 miljoen in de hoofdstad Sofia (Sofija). Het land wordt in het noorden begrensd door Roemenië, in het oosten door de Zwarte Zee, in het zuiden door Turkije en Griekenland en in het westen door Macedonië en Klein-Joegoslavië (Servië).

De officiële taal is het Bulgaars. De Bulgaarse taal behoort tot de

Zuidslavische
enkele dialecten.
Macedonisch
Bulgarije als
beschouwd en als
Circa 10% van de
spreekt Turks.
er enkele
gesproken
Roma-taal de

taalgroep. Er zijn
Het
wordt in
Bulgaars dialect
zodanig erkend.
bevolking
Verder worden
zigeunertalen
waarvan de
belangrijkste is.

De Bulgaren zijn grotendeels Bulgaars-Orthodox. De Bulgaars-Orthodoxe Kerk is een autonome kerk die, evenals de Grieks- en Russisch-Orthodoxe Kerken, het Patriarchaat van Constantinopel erkent. Kleine minderheden behoren tot de Rooms-Katholieke Kerk of tot Protestantse kerken. Een belangrijke religieuze groep vormen verder de Islamieten, die 10 a 15% van de bevolking uitmaken. Deze groep is verdeeld in ethnische Turken en "Pomakken": Bulgaren die onder de Turkse bezetting op de Islam zijn overgegaan. Bulgarije kent scheiding van kerk en staat en godsdienstvrijheid.

In 1987 is het aantal administratieve districten (oblasti, enkelvoud oblast) van 28 teruggebracht naar 9, te weten Burgas, Varna, Lovetsj, Mihajlovgrad, Plovdiv, Razgrad, Haskovo, Sofia (district) en Sofia-stad. In elk oblast zetelt een Regionale Volksraad die rechtstreeks door de bevolking wordt gekozen maar waarvan de politieke invloed gering is.

De munteenheid
lev, meervoud leva.
onderverdeeld in
Momenteel heeft de
tegenwaarde van Lv
Vanaf juni 1999
van de leva worden
nieuwe lev zal dan evenveel waard zijn als de Duitse mark.

van Bulgarije is de
De lev is
100 stotinki.
lev een vaste
1.000,- = DM 1,-.
zullen er drie nullen
weggenomen. De

7. Leden: Opré Roma vzw

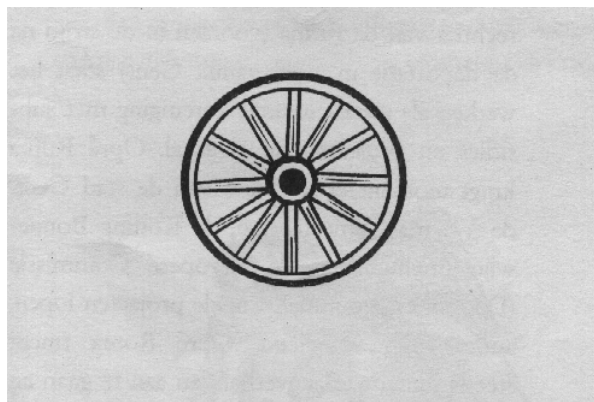
De missie

De emancipatie, participatie en integratie te bevorderen van de Roma gemeenschap in Vlaanderen en België in het algemeen en in de Gentse regio in het bijzonder.

Als basis hiervoor geldt haar lokale socio – culturele werking. Zij zal informatie, advies, dienst – en hulpverlening, vorming en opleiding verstrekken in de ruimste betekenis. Zij zal werken aan de verdediging van de belangen en de rechten van de Roma gemeenschap. In het bijzonder zal zij rassendiscriminatie en vreemdelingenhaat in het algemeen en t.a.v. de Roma in het bijzonder, bestrijden. Hiertoe neemt de vereniging zelf initiatieven of werkt mee aan initiatieven met een gelijkaardig doel, der Vzw kan in die zin ook – doch slechts op bijkomstige wijze – handelsdaden stellen zolang de opbrengst ervan besteed wordt aan het doel waarvoor zij werd opgericht.

Het ontstaan

De vereniging werd opgericht in 1998 met de idee een louter socio – culturele werking op te zetten. Tijdens en na de woelige periode van de collectieve uitwijzing van 74 Roma naar Slovakije vanuit Gent werd Opré Roma het gezicht in Vlaanderen voor de verdediging van de Roma Gemeenschap en tegen het restrictief en repressief asiel – en uitwijzingsbeleid. Sinds begin 2001 werkt de vereniging continue aan de uitbouw van een erkende en gesubsidieerde werking als socio – culturele allochtonen vereniging en ngo. Hiertoe zet ze diverse specifieke diensten en werkingen op.

De doelgroep

De Roma gemeenschappen in eerste instantie in het Gentse van Slovaakse en Tsjechische origine maar evenzeer deze in andere regio's en steden (Diest, Tienen, Leuven, ST – Truiden, Tongeren, Lokeren) en van andere origine bv ex-Joegoslavië en Kosovo (Waasland, Antwerpen, Oostende), Roemenië (Brussel). Binnen de doelgroep gaat prioritair aandacht naar vrouwen en jongeren (kinderen).

De structuur

Opré Roma is een vereniging zonder winstoogmerk die voldoet aan alle vereisten. Zo is er een Raad van bestuur, een algemene vergadering, coördinatie team. Er zijn diverse diensten met elk hun eigen coördinatie/trice.

Roma events, cultuurdienst

Biedt een ruim cultureel aanbod (muzikanten en groepen, theater en folklore, lezingen, vorming, poëzie en literatuur, publicaties, fototentoonstellingen, video materiaal....)

Romane Dzuvia, vrouwenwerking

Organiseert wekelijkse bijeenkomsten voor vrouwen vanaf 16 jaar, heeft een kookteam en is initiatiefnemer of medeorganisator van specifieke activiteiten (rond de feestdagen Pasen en Sinterklaas, wijkfeesten, culturele avonden)

Bahtale Chave, jeugddienst

Is een volledig autonome jeugddienst die naar erkenning als lokaal jeugdwerkinitiatief streeft en zonodig een aparte vzw-structuur krijgt. Heeft wekelijkse “kinderclubs” voor 6 tot 11 jarigen en een jongerenwerking voor 12 tot 25 jarigen, dit zowel voor meisjes als jongens. Naast de wekelijkse bijeenkomsten zijn er sport, theater en folklore projecten.

ROP, dienst voor ontwikkelingsprojecten

Is een dienst die uitgebouwd wordt om internationale projecten op te zetten, momenteel loopt een aanvraag bij de Vlaamse Gemeenschap voor een project in Slowakije.

LRR, Liga voor Roma Rechten

Is een specifiek gericht op de belangenbehartiging, geeft socio-juridisch advies. Organiseert informatievergaderingen, protestmanifestaties. Waakt over de uitwijzingspolitiek tav de Roma

Vakeren, tolkendienst

Is de kleinste dienst. Levert tolkwerk voor de vrouwenwerking en voor derden op vraag, vrijwel kosteloos. Vertaalwerk o. a. voor de jaarlijkse Roma Kalender van de cultuurdienst.

De subsidies

Opré Roma ontvangt als erkende socio – culturele allochtonen vereniging van de stad Gent een jaarlijkse basissubsidie en projectsubsidie op basis van de ingediende projecten. Voor haar culturele en educatieve activiteiten in principe van de Vlaamse gemeenschap. Voor haar sportproject “Starschot 2002” van het Nike Fonds/Koning Boudewijnstichting. Als partner in het CIRCE project in het kader van het Daphne-programma van de Europese Commissie (2002). Indien de jeugddienst erkend wordt als lokaal jeugdwerkinginitiatief ook van de stad Gent. Evenzo met de projectaanvraag voor Slowakije van de Vlaamse gemeenschap.

Toekomstdromen

Een actieve, semi- professionele organisatie uitbouwen met 2 parallel lopende structuren: enerzijds een zelforganisatie met afdelingen in diverse steden, anderzijds een ngo met projecten in het buitenland. Diverse autonome diensten en werkingen hebben binnen deze 2 structuren, werkzaam in diverse steden en onder één paraplu. Voor deze “ duizendpoot” of “inktvis” een Roma Huis of centrum in Gent hebben waar de administratie, planning, coördinatie enz... gebeurt maar het welke tevens een ontmoetingscentrum is zowel voor de Roma gemeenschap als voor communicatie naar de niet-Roma. Waar expertise, opleiding en documentatie samen met dienstverlening onder één dak zit. Het overschakelen van een volledige vrijwilligerswerking naar een werking met bepaalde krachten én vrijwilligers.

Verwachtingen naar derden

Een efficiënte en oprechte samenwerking op basis van gelijkwaardigheid, concrete ondersteuning en begeleiding van de diensten en werkingen met hun initiatieven, geen paternalisme of neo-koloniale aanpak vanuit een meerderheids/machtspositie, het ondersteunen van algemene eisen van de Roma (bv. aanwerven van Roma werkers als brugfiguren en interculturele bemiddelaars, erkenning van de Roma als natie zonder territorium, erkenning van de taal en het recht op onderwijs in die taal), binnen de eigen werking van reguliere diensten een specifieke aanpak van de hulpverlening aan Roma, concreet ondersteunen van financieringsaanvragen naar overheden en derden.....

Andere Roma organisaties in Vlaanderen

Naast Opré Roma en autonome jeugddienst Bathale Chave is enkel in St- Niklaas een zelforganisatie structureel actief. Romane Dzuvdipe werkt met de nauwe ondersteuning van Vlos (Vluchtelingen onthaalgroep St-Niklaas) in het Waasland op gelijkaardige terreinen als OR maar dan voor de Roma uit ex-Joegoeslavië en in hoofdzaak Kosovo. Gezien de herkomst en eigenheid van deze Roma gemeenschap is de werking zeer verschillend van die van OR. Het gaat hier echt om een zelforganisatie in de strikte betekenis met lidmaatschap, een clubhuis, religieuze activiteiten enz.....

Opré Roma Vzw Jozef 2 straat 73 9000 GENT 0486/32.57.62
--